

Dresindstolden, tillige de omtalte 3 Millioner, som nærmest skulle tjene til Indfrielse af Kreditbeviserne. Naar vi nu sammenlægge disse Indtægter, saa indkommer der et samlet Beløb af 22,330,000 Rd. Dette Beløb er altsaa, som de Hæret ville se, omtrent 1,870,000 mindre end Udgiften. Jeg kan dertil føie, at jeg antager, at Udgiften paa Grund af visse særlige Love, der ville blive Regsbågen forelagte, vil stige noget, dog ikke bethdeligt, men en Forøgelse af noget over 100,000 Rd. vil der vistnok blive, og vi ville saaledes komme til det Resultat, at de paa Finantslovsforslaget opførte Indtægter ere omtrent 2 Millioner mindre end de opførte Udgifter. Nu er det altsaa Spørgsmaalet, hvorledes dette Underflud skal bæffes, saaledes at der kan blive Ligevægt mellem Indtægter og Udgifter. I den Henseende har jeg først et Forslag, at gjøre Thinget, som jeg haaber vil finde detts Bifald. Vi have ikke tidligere været været vantet til at tage et Hensyn ved Balanceen, som jeg dog tror har en ikke ganske ringe Betydning, navnlig efterat Kassebeholdningen ialfsald ikke er langfra at have naaet den Størrelse, man maa anse for nødvendig til Bestielsen af den daglige Finants-husholdning. Sagen er nemlig den, at naar Finantsaaaret er afluttet, bør detts Saldo, det vil altsaa sige, det Overskud, der maatte være af Indtægten over Udgiften eller i modsat Tilfælde det Overskud, der maatte være af Udgiften over Indtægten, komme i Beregning ved Overslaget for det næstfølgende Finantsaar. Dette er en Regel, som jeg tror i det Hele er meget hensigtsmæssig og meget praktisk ved et saadant Finantsvesen som vort. Jeg mener altsaa, at man, hvergang man undersøger sin Balance for det følgende Finantsaar, bør som et væsentligt Element i Undersøgelsen optage det Spørgsmaal, om vi i det sidst afsluttede Finantsaar have havt et Overskud eller et Underflud. Statsregnskabet er afluttet og trykt omdelt til de ærede Medlemmer, og af den Balance, som er fremsat i dette, ville Thingets ærede Medlemmer se, at det afvigte Finantsaar har været afluttet med et Overskud af 1,500,000 Rd. Men, mine Herrer, det vilde dog være meget urigtigt, om man vilde

tro, at man kunde tage hele dette Beløb til Indtægt for det følgende Finantsaar, thi af, hvad jeg nylig sagde, vil det fremgaa for Dem, at et Beløb af 900,000 Rd. bestaar i Kreditbeviser, som ikke ere udsendte; disse have altsaa hidtil ligget, om jeg saa maa sige, uden Anvendelse og bør altsaa ikke betragtes som en virkelig Indtægt. Men selv om vi trække dem fra i dette Overskud, bliver der dog et Beløb af 600,000 Rd. tilbage, og det forekommer mig at være i sin Orden, at et saadant Beløb bliver regnet til gode for det følgende Finantsaar. Derfor finder jeg, at vi fuldt vel kunne forsvare ved vor Overretelse af hvorledes vi skulle skaffe Ligevægt mellem Indtægter og Udgifter, at drage dette Beløb af 600,000 Rd. fra den Underbalance, som ellers vilde komme tilstede; trække vi altsaa disse 600,000 Rd. fra de 2,000,000 Rd., jeg nys nævnte, bliver der et Beløb af 1,400,000 Rd. tilbage, og det er dette Beløb, der bliver Spørgsmaal om at bæffe ved Stak, hvormed jeg skal tillade mig at fremlægge et særligt Forslag.

Inden jeg slutter, maa jeg endnu omtale, at der er gjort nogle formelle Forandringer i Finantsloven i Dverensstemmelse med de Differer, som bleve udtalte under sidste Samling fra Finantsudvalgets Side, og som jeg ikke har mindste Tvivl om bleve godkjendte af Thinget, skøndt formelig Afstemning ikke fandt Sted. Det ene gik ud paa, at man kunde udsandre i særegne Paragrafer, hvad man kaldte overordentlige Indtægter og overordentlige Udgifter. Ddet overordentlige har jeg ikke bevaret, thi det vil erindres, at vi allerede have dette Ord i Brug, og mange af disse Indtægter og Udgifter, som Talsen her er om, kunne egentlig ikke kaldes overordentlige. Men jeg har søgt at trænge ind i, hvad det var Finantsudvalgets egentlige Tanke, som jeg ogsaa tror kom frem allerede under Forhandlingen derom, og at fyldestgjøre det, som efter min Opfattelse har været Tanken, nemlig at man ønsker sammendraget i særegne Paragrafer paa den ene Side de Indtægter, som flyde ind i Statskassen derigjennem, at man enten afhænder Eiendomme eller stifter Gjælds og saaledes angriber sin Kapital, og paa den